

ת"פ 36108/03/14 - מדינת ישראל נגד יצחק תורג'מן

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 36108-03-14 מדינת ישראל נ' תורג'מן
תיק חיצוני: 0125939/2014

בפני	כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יצחק תורג'מן

החלטה

1. בתאריך 19/3/14 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם המייחס לו העובדות הבאות :

"בליל ה- 18/3/14 ו/או בסמוך לכך, בבית שאן, על רקע קינאתו של הנאשם לגילה דהן תושבת בית שאן (להלן: המתלוננת) וחברה מסעוד מסעוד, שלח הנאשם מספר מיסרונים למכשיר הפלאפון של המתלוננת תוך איום בפגיעה במתלוננת והקרובים לה, בכוונה להפחיד, ובין היתר כדלקמן; "זה רק ההתחלה", "אני יעשה את החיים קשים כמו שאת עשית לי", "תלוי למי את צריכה את החשבון לא אני אחרי שעבדת עלי תחפשי טרמפ הביתה", "אני הולך על כל הקופה מה שיהיה יהיה תכני את הילדים",

"תמות נפשי עם פלישתים לא אני ולא את זה מה שחיפשת זה מה שיהיה", "אוקי עד היום לקחת אותי בצחוק תתחילי לקחת אותי ברצינות אני עומד להוריד את שניכם", "אני מוכן רק שיבוא ינשאללה מפוא אני ממשיך אליך לסיים את הפרוייקט", "או אני או הוא אם יצליח את הבאה בתור", "אני עוקב אחריכם תקופה ארוכה יודע אפוא הו נמצא בכל רגע נתון כולל אותך אני אמצא זמן להוריד את שנכם ביחד".

2. בתאריך 27/4/14 הוגשה בקשת ב"כ הנאשם לקבלת כלל המסרונים שהוחלפו בין המתלוננת לנאשם במועד נשוא כתב האישום. ב"כ הנאשם מציינת כי בידי התביעה לתפוס מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ולצלם המסרונים המבוקשים או לקבלם באמצעות הוצאת צו למחקר תקשורת והפקת פלט המסרונים ביום האירוע. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 21/5/14 מציינת ב"כ הנאשם כי גם מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם תפוס במשטרה וגם באמצעותו ניתן לתעד המסרונים.

3. ב"כ הנאשם מפרטת בבקשתה טעמי הבקשה :

עמוד 1

א. ב"כ הנאשם מפנה לחומר החקירה ממנו עולה כי לתיק צולמו מסרונים המופיעים ע"ג מסך מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת אך מדובר רק בחלק מהמסרונים וכי תוכנם של חלק מהמסרונים מקוטע.

ב. ב"כ הנאשם מפנה למסרון ממנו עולה איום לכאורה של המתלוננת כלפי הנאשם: "... (לא ברור) קשה לי להאמין שתצליח לעבור את הלילה. אתה סתם הכנסת את עצמך עכשיו לתסבוכת שקשה יהיה לך לצאת מימנה".

ג. ב"כ הנאשם מציינת כי מסרונים אלו הינם לב ליבו של התיק וכתב האישום.

ד. מדובר ב"חומר חקירה" אשר נמצא בשליטת המאשימה באשר ביכולתה לזמן, לבדוק הפלאפון של הנאשם שבידה, לזמן מכשיר הפלאפון של המתלוננת או לקבל פלט מחקר תקשורת בנושא.

ה. לעניין מבחן הרלוונטיות טוענת ב"כ הנאשם כי חומר החקירה המבוקש נדרש להגנתו של הנאשם באשר הוא טוען כי המסרונים ששלח הוצאו מהקשרם ויש במסרונים ששלחה המתלוננת לנאשם כדי לתת הסבר למסרונים ששלח בתשובה הנאשם בהם מיוחסים לו איומים.

4. טיעוני המאשימה :

א. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הטענה לפיה איום הנאשם בידי המתלוננת הינה טענה חדשה שלא הועלתה בידי הנאשם בחקירתו אלא מועלית רק לאחר הגשת כתב האישום.

ב. לב"כ הנאשם עומדת האפשרות לעיין בהודעות במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם (אך לאור הצהרת ב"כ הנאשם כי מכשיר הטלפון של הנאשם נתפס על ידי המשטרה במהלך החקירה ספק אם ניתן לייחס משקל לטענה זו).

ג. בידי הגנה לקבל צו בית משפט ולממן ביצוע השלמת החקירה על ידי קבלת תוכן המסרונים שהתקבלו במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם מחברת התקשורת.

ד. מדובר במסע צייד לכל דבר וכי לא די בתקוותו של נאשם כי החומר הנוסף יסייע לו בהגנתו בכדי לחייב את התביעה לחשוף החומר הנוסף בפניו.

5. דיון והכרעה :

א. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (תשמ"ב) - 1982 קובע :

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או,

עמוד 2

בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו".

ב. לזכות העיון בחומר חקירה חשיבות רבה בהיותה זכות מרכזית במסגרת ההליך הפלילי ומשמשת למימוש הזכות למשפט הוגן ומכאן נמנית עם אחת מזכויות היסוד של נאשם בפלילים. לפיכך פורש סעיף 74 הדן בעיון בחומר חקירה באופן מרחיב, כך שאינו עוסק רק בחומרים שבליבת האישום, אלא גם בחומרים המצויים בשוליו (ר' בש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל פ"ד נד(1) 376, 381 (2000)) וזאת שכן, כידוע, "אין חקר לתבונת סנגור מוכשר, ואין לנחש כיצד היה יכול לנצל את החומר הנמצא בפניו" (ע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי הממשלה פ"ד ד 433, 429 (1950)).

ג. בבג"צ 1885/91 אלי צוברי נ' פרקליטות מחוז ת"א, הניח בית המשפט את קווי המסגרת הרחבה להגדרתה של ראייה כ"רלבנטית" לאישום:

"כל ראייה העשויה להיות רלוונטית לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישורין או בעקיפין, בין שהיא תומכת בגירסת התביעה ובין שהיא לכאורה עומדת בסתירה לה, ובין שהיא נראית נייטרלית לגבי השאלות השנויות במחלוקת, חייבת להכלל 'בחומר החקירה' העומד לעיון הסניגוריה" (פ"ד מה 630 (3) עמ' 633-634).

ד. הנאשם מוסר בחקירתו כי אכן שלח את המסרונים המיוחסים לו אך לא היתה לו כל כוונה מאיימת.

ה. כאשר נשאל הנאשם בחקירתו מדוע כתב למתלוננת "תחפשי טרמפ הביתה" הוא משיב:

"אני לא זוכר את התגובה שלה אולי היא שלחה לי משהו ואני שלחתי לה בחזרה".

כאשר נשאל הנאשם מה תגובתו למסרון ששלח כי לא מפחד מאף אחד שהוא ישמור על הגב שלו ענה הנאשם:

"בתשובה לשיחה שמתגלגלת לא זוכר".

בנוגע לשאר המסרונים השיב כי שלח אותם בצחוק, ללא כוונה מאיימת או כוונה רעה.

ו. מעיון בצילומי המסרונים ממכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת בתיק החקירה עולה כי החוקרים תיעדו בצילום את מרבית המסרונים אך לא את כל המסרונים במלואם ולראייה מסרון המתלוננת לנאשם בשעה 00:11: "חחחח אל. תדאג...". או המסרון שקדם למסרון 00:24 בו

לא ניתן להבחין במילים הרשומות בשורה שקדמה ל"לי להאמין שתצליח...". המסרון שקדם למסרון 00:33 חתוך ולא ניתן להבין השורה הראשונה בדף, במסרון שקדם למסרון 00:38 רושמת המתלוננת לנאשם "... זאת דרך אלחזור תתכונן לגרוע ביותר מימנו". לא ברור האם יש משפט מקדים לנוסח המופיע בצילום.

ז. מעיון במסרונים ששלח הנאשם עולים דברי איום אך לא ניתן להתעלם מחלק מתשובותיו של הנאשם כי יש להבין דבריו על רקע מסרוני המתלוננת וכי חלק ממסרוני המתלוננת חסרים או תועדו באופן חלקי.

ח. ב"כ הנאשם טוענת כי העובדה שהחומר המבוקש אינו בחזקת התביעה אינה מפחיתה מהיותו "חומר חקירה". חיזוק לעמדה זו אנו מוצאים בהלכות בתי המשפט השונים ולשם המחשה ר' ע"ח (ירושלים) 41107-01-12 - דוד שטיינברג נ' מדינת ישראל . תק-מח 2012(1), 7089 :

"בהקשר זה אציין כי הצדדים חלוקים בדעותיהם בשאלה האם ניתן להתייחס לחומר האמור כ"חומר חקירה" לצרכי הוראות סעיף 74(ד) לחסד"פ, שהוא הסעיף המסמיך את בית המשפט להורות על תפיסת החומר המבוקש והעברתו לעיונו; כשלטענת ב"כ המשיבה, העובדה שהחומר כלל לא נמצא בידי התביעה מחייבת את המסקנה שאין המדובר בחומר חקירה, כך שלכל היותר תהיה פתוחה הדרך בפני העורר להגיש בקשה מתאימה לקבלת החומר על פי סעיף 108 לחסד"פ בלבד; ואף אם כך יעשה, עמדת המשיבה תהיה זהה, והיא תתנגד לחשיפת החומר המבוקש גם במסגרת בקשה לפי ס' 108 הנ"ל.

בשאלה זו, אין אלא להפנות לדבריו הברורים של בית המשפט בבג"ץ היומנים הנ"ל, שם נאמר כדלהלן (בעמ' 375, 376):

העובדה עצמה שהחומר אינו מצוי פיזית בידי גורמי התביעה והחקירה, אינה שוללת את סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 74(ד) לחסד"פ להורות לתביעה לתפוס את החומר ולהעבירו לעיונו... אלא היא שיקול אשר בית המשפט יביא בחשבון במסגרת שיקול דעתו אם להפעיל סמכות זו... במסגרת שיקול זה יביא בית המשפט בחשבון גם את העובדה שבהטלת החובה על התביעה לתפוס את החומר שאינו ברשותה, מטיל הוא עליה לעשות שימוש בסמכויות על פי דין כדי לתפוס את החומר מידי המחזיק בו, אף בניגוד לרצונו."

ח. בבחנה את החומר בו מבקש הנאשם לעיין ולקבל לידי, אל מול כתב האישום, על בית המשפט להיות מודרך על ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לנאשם הזדמנות הוגנת להכין את הגנתו. כל זאת בשעה שאינו מתרשם שהחומר המתבקש הינו מרוחק מליבת האישום או לא רלוונטי להגנת הנאשם.

במקרה שבפני אני קובע כי המסרונים שהוחלפו בין המתלוננת לנאשם רלוונטיים להגנתו של הנאשם, מדובר בליבת הראיות נשוא כתב האישום ולא בשוליו של כתב האישום ככל שהדבר נכון להגנתו של הנאשם בהתייחס לחלק מהאיומים בהם מואשם.

גילוי המסרונים המלאים ששלחה המתלוננת לנאשם עשוי להבהיר האם האיומים שהושמעו כביכול על ידי הנאשם היו מנת חלקו בלבד במהלך "דו שיח המסרונים" ואף חשוב מכך להבהיר את הקשרם של חלק מהמסרונים והאם נופלים הדברים לגדר איום כאמור בחוק העונשין.

ט. הגם שקבעתי כי מסרונים אלו רלוונטיים להגנת הנאשם שקלתי האם יש בהעברת תוכן המסרונים לידי הנאשם משום פגיעה בלתי מידתית בזכות המתלוננת לפרטיות והגעתי לכדי מסקנה כי זכותה של המתלוננת לפרטיות במקרה זה נסוגה אל מול זכותו של הנאשם להליך הוגן. זאת מכיוון שהמסרונים רלוונטיים להגנת הנאשם וזאת בליבת האישום ולא באופן עקיף בלבד, חלק גדול מהמסרונים כבר תועד בתיק החקירה וכי מדובר אך ורק במסרונים בנקודת זמן מצומצמת ובין המתלוננת והנאשם בלבד כך שהפגיעה בזכות לפרטיות מצטמצמת מאוד.

6. לאחר שקבעתי כי המסרונים ששלחה המתלוננת לנאשם רלוונטיים לאישום כנגד הנאשם אני מורה למאשימה לפעול להעברת כל המסרונים שהועברו בין המתלוננת לנאשם מיום 17/3/14 עד 18/3/14. **המאשימה תשלם ביצוע פעולה זו עד יום 15/6/14.**

המאשימה תפעל על פי סדר הפעולות כדלקמן לקבלת כלל המסרונים בין הצדדים והעברתם לעיון ההגנה כאשר באם פעולה אחת לא צולחת במלואה תעבור המשטרה בדחיפות לפעולה הבאה על פי הסדר הבא:

א. עיון במכשיר הנייד של הנאשם, באם אכן הופקד במשטרה במהלך החקירה ותיעוד כלל המסרונים לעיל.

ב. זימון המתלוננת ותיעוד כלל המסרונים המופיעים במכשיר הטלפון הנייד שלה.

ג. מוצא בזאת צו לחברת/ חברות התקשורת להפקת תכני המסרונים הנכנסים והיוצאים בין המתלוננת והנאשם במועדים לעיל.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ד, 25 מאי 2014, בהעדר הצדדים.